

דניאל פרידמן • ההזדמנות שהוחמצה

והחמאס צוחק

ככל שחולף הזמן הולך ומתברר גודל הטעות של אהוד ברק, שבתקופת היותו שר הביטחון בממשלת אולמרט עשה כל שניתן כדי למנוע את הפלת משטר חמאס בעזה, וזאת בימים שבהם איפשרו התנאים המדיניים לעשות זאת. הפלת משטר חמאס הייתה כרוכה במחיר והייתה מעוררת שאלות בכל הנוגע לניהול הרצועה לאחר מכן. למרות זאת היה ברור כמעט לכל – אך כנראה לא לשר הביטחון ברק – שישראל איננה יכולה להרשות לעצמה שלוחה איראנית ברומה וכי האינטרס האס-טריטי של ישראל מחייב לשים קץ לשלטון הטרור בעזה.

למרבה הצער, מאז הולך החמאס בעזה מחיל אל חיל ויש ראל סופגת מכה אחרי מכה. הסכך נפתח מיד עם הקמת ממשלת נתניהו. ימים ספורים לאחר מכן, באפריל 2009, הוקמה ועדת גולדסטון. מובן שהוועדה יכלה לפעול בזכות העובד דה שחמאס המשיך לשלוט בעזה, קיבל את פניה וסיפר לה מה שסיפר. הרו"ח המופרך של הוועדה הוגש באותה שנה בספטמבר, וממשלת נתניהו עמדה חסרת אונים בפניו. הממצאים חסרי השחר שבדרו"ח גרמו לישראל נזק אדיר, ועלולים להכביד בעתיד על פעולות ישראל תיאלץ לבצע.

קיום משטר חמאס בעזה חייב את ישראל להטיל עליה סגר ימי. בעקבות זאת הגיעה ההסתבכות עם המשט הטורקי ועם טורקיה, הסתבכות הגובה מישראל מחיר כבד. זאת בצד העובד דה שישראל ראתה עצמה נאלצת להנהיג הקלות בסגר על עזה. מנקודת הראות של חמאס, אלה הם כמוזן הישגים לא מבוטלים שנפלו בחיקו מבלי שנדרש לנקוף אצבע.

דבריו של שר הביטחון אודות הפרדת הראש מהגוף של אלה הפוגעים בנו אולי מתאימים לסגנון המקובל באזורנו. ספק אם ירתיעו את המחבלים

כעת התרחשה פעולת הטרור הקשה באזור אילת, פעולה שיכולה הייתה להתבצע אך ורק בזכות קיומו של משטר חמאס בעזה. ישראל לא רק נפלה קורבן לטרור שגבה קורבנות רבים וכואבים, אלא מצאה עצמה מסובכת עם מצרים, סיבוך המצט"ר רף לקשיים עם טורקיה. התגובה הישראלית ברצועת עזה פגעה אמנם באחדים ממנהיגי קבוצת טרור בשם "ועדות ההתנגדות", אך הפגיעה בשלטון החמאס היא פחות ממוערת, ומשלב זה ואילך הסתבר למרבה הצער שידה של ישראל איננה על העליונה. המחבלים מעזה יכולים לירות כל כמות של טילים שרק עולה על רעתם. לנזקים הקשים שנגרמו לישראל בנפש, ברכוש ובכלכלה מצטרפת העובדה הקשה שכמיליון ישראל חיים תחת אימת הטילים, כשברור לכל שהטרוריסטים עדיין לא פעלו בכל העוצמה שלרשותם.

כל זה מתרחש במצב המדיני הקשה שאליו דירדרה אותנו ממשלת נתניהו, כאשר הפלסטינים עומדים לפנות לאו"ם, והיחסים עם טורקיה ועם מצרים נמצאים בנקודה רגישה. בני סיבות אלה ראתה ממשלת נתניהו, אחת הממשלות הימניות ביותר בתולדות ישראל, כיצד ישראל סופגת את מכותיה של עזה, ועם זאת חשה שידיה כבולות מבחינה מדינית וכל שנותר לה הוא להמתין לכך שהמחבלים יואילו בטובם לכבד את הפסקת האש, דבר שהם נוהגים לעשות בערבון מוגבל. דבריו של שר הביטחון אודות הפרדת הראש מהגוף של אלה הפוגעים בנו אולי מתאימים לסגנון המקובל באזורנו. ספק אם ירתיעו את המחבלים ההולכים בעזה בראש מורם ומחובר לגופם, ומוכנים ככל רגע לחדש את הירי.

דעות אחרונות

25.8.2011